

Monitorul Jurisprudenței

Nu există justiție fără hotărârea judecătorească (Lord Neuberger)

EXTRAS

... specială -

... a unei persoane care traversa prin locuri neamenajate de către șoferul care conduce un autoturism cu deficiențe la sistemul de frânare duce la reținerea infracțiunii de ucidere din culpă?

- Potrivit Noului Cod de procedură civilă, în reprezentarea legală a persoanelor juridice în recurs, este obligatorie asistarea de către avocat sau consilier juridic?

Redactor-șef
Adrian Toni NEACȘU

Înalta Curte de Casație și Justiție
Curtea de Apel Galați Curtea de Apel Cluj
Curtea de Apel Ploiești Curtea de Apel Bacău

mj

Wolters Kluwer
Romania

JURISPRUDENȚĂ

PROCESUAL CIVILĂ

Obligarea angajatorului de a elibera adeverință condiții de muncă. Conflict negativ de competență

Fișă sintetică™

SURSA	Curtea de Apel Brașov, sentința civilă nr. 2/S din 28 ianuarie 2014
INDEXAREA INSTANȚEI	civil, regulator de competență
CUVINTE CHEIE	drept procesual civil, natura litigiului, competența funcțională, raporturile de muncă ale funcționarului public
REFERINȚE	Codul Muncii, art. 40 alin. (2) lit. h); Legea nr. 188/1999, art. 109; Noul Cod de procedură civilă, art. 135 Tribunalul Brașov, sentința civilă nr. 5107 din 22 octombrie 2013; Tribunalul Brașov, sentința civilă nr. 63/MAS din 22 ianuarie 2014
SITUAȚIA DE FAPT	Prin sentința civilă nr. 5107 din 22 octombrie 2013, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov, a admis excepția necompetenței funcționale a acestei secții și a declinat competența de soluționare a acțiunii formulată de reclamantul A.I. în contradictoriu cu pârâții I.G.I. și cu D.G.P. în favoarea secției I civilă din cadrul Tribunalului Brașov pentru următoarele considerente: Cererea formulată a reclamantului, fost ofițer în cadrul fostului S.P.S.P.M. B, actualmente pensionar, vizează stabilirea dreptului la grupa I de muncă, pentru activitatea operativă pe care acesta a desfășurat-o în perioadele 1 septembrie 1993-1 iulie 1995 și, respectiv, 1 octombrie 1998 – 1 octombrie 1999 (activitate încadrată în condiții speciale de muncă) și eliberarea unor documente din care să rezulte această împrejurare.

PROBLEMELE DE DREPT *Care este secția competentă să judece acțiunea prin care reclamantul, fost funcționar public, cere fostului angajator emiterea unei adeverințe care să ateste încadrarea în condiții speciale într-o anumită perioadă de timp?*

SOLUȚIA INSTANȚEI Secția competentă este cea de contencios administrativ și fiscal nu cea privind asigurările sociale, deoarece reclamantul a fost funcționar public cu statut special și litigiul este rezultat din raporturile de muncă, devenind incidente prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici potrivit cărora competența de soluționare a unor cauze care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.
Reclamantul nu a contestat indemnizația de asigurări sociale de sănătate și modul său de calcul pentru a fi aplicabilă jurisdicția asigurărilor sociale, ci doar a cerut instanței obligarea fostului angajator la respectarea obligațiilor ce derivă din raportul de muncă. Faptul că ulterior soluționării acestei cauze, în cazul admiterii cererii, reclamantul se poate adresa instituției competente în vederea recalculării pensiei deja stabilite, nu schimbă natura juridică a litigiului.

MOTIVELE INSTANȚEI Prin acțiunea dedusă judecătii, reclamantul a solicitat, în principal, obligarea pârâtului, în calitate de fost angajator, la emiterea unei adeverințe care să ateste încadrarea în condiții speciale într-o anumită perioadă de timp în care a fost angajat al pârâtului pentru ca, în funcție de aceste venituri, să i se calculeze pensia, fără ca privitor la acest ultim aspect să fi formulat vreun petiț.
Potrivit art. 40 alin. (2) lit. h) din Codul Muncii, „Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații: să elibereze, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului;”
Prin urmare, obligarea pârâtei la emiterea unei adeverințe din care să rezulte condițiile de muncă este, prin prisma textului legal anterior citat, art. 40 alin. (2) lit. h) din Codul Muncii, un litigiu rezultat din raporturile de muncă, în speță din raporturile de serviciu ale reclamantului în calitatea lui de funcționar public, iar nu un litigiu de asigurări sociale.
Textul legal nu distinge cu privire la modificarea naturii obligației angajatorului de a elibera adeverința dacă raportul de muncă este în desfășurare ori dacă acesta a încetat. Or, dacă textul nu distinge rezultă că natura obligației este una ce derivă din raportul de muncă indiferent de momentul la care se cere eliberarea adeverinței în raport de încetarea raportului de muncă, anterior sau ulterior încetării acestuia.
Întrucât raportul de muncă al reclamantului a fost unul de serviciu al unui fost funcționar public, devin aplicabile prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici potrivit cărora competența de soluționare a unor cauze care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.
Față de cele menționate anterior și în temeiul art. 135 Noul C. pr. civ., Curtea urmează să stabilească competența de soluționare a cauzei în favoarea secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov căreia îi va trimite cauza spre competentă judecată.

Prin sentința civilă nr. 5107 din 22 octombrie 2013, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov, a admis excepția necompetenței funcționale a acestei secții și a declinat competența de soluționare a acțiunii formulate de reclamantul A.I. în contradictoriu cu pârâții I.G.I. și cu D.G.P. în favoarea secției I civilă din cadrul Tribunalului Brașov pentru următoarele considerente:

Cererea formulată a reclamantului, fost ofițer în cadrul fostului S.P.S.P.M. B, actualmente pensionar, vizează stabilirea dreptului la grupa I de muncă, pentru activitatea operativă pe care acesta a desfășurat-o în perioadele 1 septembrie 1993-1 iulie 1995 și, respectiv, 1 octombrie 1998 – 1 octombrie 1999 (activitate încadrată în condiții speciale de muncă) și eliberarea unor documente din care să rezulte această împrejurare.

Raportat la obiectul cererii deduse judecății, instanța a reținut că în speță sunt incidente dispozițiile art. 52 din O.U.G. nr. 158/2005 potrivit cărora „Litigiile care au ca obiect modul de calcul și de plată a indemnizațiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit jurisdicției asigurărilor sociale”.

De asemenea, instanța a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 152 din Legea nr. 263/2010 jurisdicția asigurărilor sociale se realizează prin tribunale și curți de apel, iar potrivit art. 153 lit. g) și f) din același act normativ tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind modul de stabilire și de plată a pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale sau privind refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri privind drepturile de asigurări sociale.

În speță, instanța judecătorească competentă, potrivit jurisdicției asigurărilor sociale, este Tribunalul Brașov, secția I civilă.

Împrejurarea că reclamantul invocă refuzul pârâților de a-i stabili dreptul la grupa I de muncă nu este de natură să atragă competența de soluționare a cererii formulate în favoarea secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov, în baza Legii nr. 554/2004 (pe care, de altfel, nici nu a invocat-o), întrucât în speță, competența se determină, astfel cum s-a arătat mai sus, raportat la obiectul cererii deduse judecății. Dacă este sau nu îndreptățit reclamantul la constatarea existenței dreptului la grupa I de muncă pentru perioada indicată în acțiune, urmează a se analiza de instanța competentă potrivit jurisdicției asigurărilor sociale, adică secția a I civilă din cadrul Tribunalului Brașov.

Prin sentința civilă nr. 63/MAS din 22 ianuarie 2014, secția I civilă Tribunalul Brașov a admis excepția lipsei competenței funcționale a acestei secții și a declinat competența de soluționare a aceleiași cauze în favoarea secției II civile – de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov. A constatat ivit conflictul negativ de competență. A sesizat Curtea de Apel Brașov – secția civilă pentru soluționarea conflictului dintre secții pentru următoarele considerente:

Obiectul acțiunii deduse judecății îl constituie constatarea încadrării în grupa I de muncă a reclamantului, care a avut calitatea de polițist, în prezent pensionar, acțiunea fiind formulată în contradictoriu cu instituțiile angajatoare. Prin cererea introductivă, reclamantul nu a contestat indemnizația de asigurări sociale de sănătate, pentru a se constata incidența prevederilor O.U.G. nr. 158/2005, de altfel neinvocată de autorul cererii de chemare în judecată, și nici cuantumul pensiei stabilite, pentru a deveni aplicabile dispozițiile Legii nr. 263/2010.

Reclamantul a invocat doar ca un argument în susținerea cererii sale faptul că pensia acordată i s-a calculat fără a se avea în vedere vechimea corespunzătoare acestei grupe de muncă, obiectul cererii. Or, acest argument nu poate determina o altă natură a litigiului, în care este supusă cercetării judecătorești chestiuni care se referă la raportul de serviciu al unui fost funcționar public civil, cu statut special.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, polițistul este funcționar public civil, cu statut special. Dispozițiile actului normativ menționat se completează cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici și ale altor acte normative în vigoare, aplicabile funcționarilor publici, astfel cum prevede expres art. 78.

Conform art. 109 din Legea nr. 188/1991 privind Statutul funcționarilor publici, cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

Instanța a reținut că acțiunea nu vizează domeniul asigurărilor sociale, ci, relativ la motivele de fapt și de drept invocate de reclamant, un raport juridic de drept administrativ referitor la cariera unui funcționar public. Faptul că ulterior soluționării acestei cauze, în cazul admiterii cererii, reclamantul se poate adresa instituției competente în vederea recalculării pensiei deja stabilite, nu schimbă natura juridică a litigiului.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul dispozițiilor legale invocate mai sus, instanța a apreciat că excepția lipsei competenței funcționale a secției I civile a Tribunalului Brașov este fondată, a admis-o, iar competența de soluționare a cererii a fost declinată în favoarea secției II civile – de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov. Instanța a constatat că s-a ivit conflictul de competență între secțiile specializate ale aceleiași instanțe de judecată.

Conform art. 135 alin. (1) C. pr. civ., conflictul de competență ivit între două instanțe judecătorești se soluționează de instanța imediat superioară și comună instanțelor aflate în conflict. Potrivit prevederilor art. 136 alin. (1) și (2) din același act normativ, dispozițiile privitoare la excepția de necompetență și la conflictul de competență se aplică prin asemănare și în cazul secțiilor specializate ale aceleiași instanțe judecătorești.

competența funcțională

Conflictul se soluționează de secția instanței stabilite potrivit art. 135 corespunzătoare secției înaintea căreia s-a ivit conflictul.

Prin sentința civilă nr. 2/S din 28 ianuarie 2014, Curtea de Apel Brașov, analizând conflictul negativ de competență astfel conform art. 135 Noul C. pr. civ., a reținut că instanța competentă să judece acțiunea reclamantului A.D. este secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov.

Prin acțiunea dedusă judecății, reclamantul a solicitat, în principal, obligarea pârâtului, în calitate de fost angajator, la emiterea unei adeverințe care să ateste încadrarea în condiții speciale într-o anumită perioadă de timp în care a fost angajat al pârâtului pentru ca, în funcție de aceste venituri, să i se calculeze pensia, fără ca privitor la acest ultim aspect să fi formulat vreun petit.

Potrivit art. 40 alin. (2) lit. h) din Codul Muncii, „Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații: să elibereze, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului;”

Prin urmare, obligarea pârâtei la emiterea unei adeverințe din care să rezulte condițiile de muncă este, prin prisma textului legal anterior citat, art. 40 alin. (2) lit. h) din Codul Muncii, un

litigiu rezultat din raporturile de muncă, în speță din raporturile de serviciu ale reclamantului în calitate de funcționar public, iar nu un litigiu de asigurări sociale.

Textul legal nu distinge cu privire la modificarea naturii obligației angajatorului de a elibera adeverința dacă raportul de muncă este în desfășurare ori dacă acesta a încetat. Or, dacă textul nu distinge rezultă că natura obligației este una ce derivă din raportul de muncă indiferent de momentul la care se cere eliberarea adeverinței în raport de încetarea raportului de muncă, anterior sau ulterior încetării acestuia.

Întrucât raportul de muncă al reclamantului a fost unul de serviciu al unui fost funcționar public, devin aplicabile prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici potrivit cărora competența de soluționare a unor cauze care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.

Față de cele menționate anterior și în temeiul art. 135 Noul C. pr. civ., Curtea urmează să stabilească competența de soluționare a cauzei în favoarea secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov căreia îi va trimite cauza spre competență judecată

ABONAMENTE

Abonează-te acum la Monitorul Jurisprudenței™!

- Abonamente disponibile – Anual 2015 (26 apariții) 200 lei (TVA inclus)
– Semestrial 2015 (14 apariții) 120 lei (TVA inclus)

PENTRU A TE ABONA:

- **Intră pe situl** WoltersKluwer.ro/monitorul-jurisprudenței, selectează Abonament Monitorul Jurisprudenței și urmează instrucțiunile din site

sau

- **Sună la telefon** 031 224 4184 și consultantul nostru te va ajuta să contractezi abonamentul pe loc

sau

- **Trimite un fax** cu subiectul *Abonament Monitorul Jurisprudenței* la numărul 031 224 4101 și indică datele tale de contact

sau

- **Trimite un email** cu subiectul *Abonament Monitorul Jurisprudenței* la adresa abonamente@wkro.ro și noi te vom contacta pentru a finaliza abonarea

Plățile se pot efectua online folosind cărțile de credit majore sau prin transfer bancar în contul S.C. Wolters Kluwer România SRL, deschis la Citibank Europe plc, sucursala România, nr. cont: RO88 CITI 0000 0007 2455 0002 (Cod fiscal RO8451308). Vă rugăm specificați că suma reprezintă „Plată abonament *Monitorul Jurisprudenței*”.

Detalii și informații privind publicațiile Wolters Kluwer găsești pe WoltersKluwer.ro

Secretar general de redacție: Alina CRĂCIUN

Redactor: Octavian ILINA

Tehnoredactare computerizată: Marieta ILIE

Wolters Kluwer România este o editură de prestigiu recunoscut – certificată CNATDCU – și parte a grupului multinațional Wolters Kluwer, un furnizor global de informații, software și servicii pentru profesioniștii din domeniul juridic, financiar și de sănătate. Publicațiile Wolters Kluwer România sunt indexate în baze de date internaționale (ProQuest, EBSCO, HeinOnline).

Copyright © 2015 – Toate drepturile rezervate Editurii Wolters Kluwer România. Nicio parte din această publicație nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă prin niciun mijloc electronic, mecanic, de fotografiere, de înregistrare sau oricare altul fără permisiunea anterioară în scris a editorului, cu excepția cazului în care se citează pasaje în lucrări științifice și celelalte excepții permise de Legea nr. 8/1996, privind dreptul de autor și drepturile conexe, la articolele 33, 34, 35.